

13.749/1900 a Budw. 6187 A/1908). Leč nároku toho nepropůjčuje školní obci ani výnos min. vyuč., o němž byla shora řeč. Také podle tohoto prov. předpisu (srov. II. k § 7 zák. č. 53/1883 ř. z.) může zem. škol. úřad po slyšení okr. a míst. škol. rad povolovati na určitou dobu nebo jako trvalé zařízení vyučování střídavé. Povinnost vynutitelná školními faktory ve výnosu tom stanovena není.

Také stížností dovolávaný výnos zšr-y v Brně z 29. září 1905 č. 13.200 — ostatek pro Slezsko neplatící — tak jak jest stížností reprodukován, ponechává volné úvaze školního úřadu, chce-li střídavé vyučování podle ekolností povolit.

Ustanovení § 59 řádu škol. a vyuč. nelze se vůbec dovolávati, neboť v tomto ustanovení se neřeší otázka, kdy jest střídavé vyučování povoliti, nýbrž toto ustanovení již předpokládá zavedení střídavého vyučování a ponechává zem. úřadu škol. stanovit, jak mají býti určeny vyučovací hodiny při vyučování tom.

Z předeslaného vysvítá, že se stížnosti nepodařilo prokázati nárok školní obce, aby školní správa aktivovala podle § 5 odst. 2 zák. č. 226/1922 Sb. další, a to zatímni třídu, není-li tu vhodná místnost učební. Vycházel proto žal. úřad právem z názoru, že nebylo zasaženo do subj. práv stěžujících si školní obce, učinila-li zšr aktivování zatímni třídy odvislým od podmínky, že bude pro ni opatřena místní školní radou vhodná místnost. Povinnost školní obce opatřiti vhodnou místnost je založena v předpisech § 63 říš. škol. zák. a v zák. slez. o zřizování škol č. 41/1901 z. z. slez. (oddíl III §§ 32, 35 a násl.).

Č. 12.034.

Samospráva obecní. — Řízení správní: Rekursní legitimace poplatníka proti usnesení obecního zastupitelstva o vydání domovního řádu?

(Nález ze dne 19. září 1935 č. 17.910/35.)

Prejudikatura: Boh. A 9579/31, 10.632/33; 8720/30.

Věc: Otakar N. v P. proti zemskému úřadu v Praze o legitimaci k odvolání z usnesení ústředního zastupitelstva v Praze.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Ústřední zastupitelstvo hlavního města Prahy usneslo se dne 9. května 1932 schváliti domovní řád pro hlavní město Prahu.

Odvolání, které proti uvedenému usnesení podal — mimo jiné — i st-1, bylo nař. rozhodnutím zamítnuto z těchto důvodů: »Zmíněným usnesením vydalo ústřední zastupitelstvo hlavního města Prahy domovní řád ve smyslu § 81 obec. řádu pražského č. 85/1850 z. z. čes. a zák. č. 82/1920 Sb. Jde tu podle obsahu onoho řádu o všeobecné právní předpisy, které nesměřují vůči určitým osobám. Proti takovým všeobecným předpisům rázu normativního nepřísluší však jednotlivým osobám

právo odvolací, pokud se neprojeví v konkrétních aktech, vydaných proti určitým osobám, jimž teprve pak přísluší bránit se proti těmto aktům námitkami, vytýkajícími též neplatnost, nezákonnost nebo vadnost oněch všeobecných předpisů. Jelikož Vám tedy nepřísluší v tomto stadiu procesní postavení strany, bylo Vaše odvolání jako nepřípustné odmítnouti.«

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvážil nss:

Stížnost uplatňuje, že usnesení ústředního zastupitelstva o schválení domovního řádu, pokud v něm byla obsažena ustanovení soukromoprávního rázu, jest neplatné a že každý poplatník, který tímto neplatným usnesením je ve svých soukromých právech dotčen, může se z něho odvolat.

Nss neshledal stížnost důvodnou.

Podle stálé judikatury (viz zejména Boh. A 9579/31, 10.632/33) přiznává se poplatníkovi stížní právo proti všem usnesením obecního zastupitelstva, jež se mohou týkat poplatnických zájmů, t. j. které mohou přivést větší finanční zatížení poplatníků a zvyšovat jejich poplatnické břímě. Nejde-li však vůbec o akt obecního hospodářství, nelze o tom mluvit, že by jím mohl být dotčen poplatnický zájem. Bez významu je pro otázku legitimace, zda dotyčné usnesení obecního zastupitelstva je platné či neplatné.

Nález Boh. A 8720/30, kterého se stížnost dovolává, nepraví, jak stížnost míní, že poplatníkům přísluší právo stěžovat si proti všem neplatným usnesením obecního zastupitelstva, nýbrž řeší otázku zcela jinou, totiž zdali si poplatník může stěžovat proti aktu úřadu dohlédacího, kterým byla schválena neplatná usnesení obecního zastupitelstva, dotýkající se svým obsahem práv poplatnických.

Poněvadž usnesení ústředního zastupitelstva o domovním řádu nemělo pro poplatnické břímě, t. j. výši povinností poplatníků oproti obci žádného významu, nýbrž týkalo se, jak stížnost výslovně uznává, pouze soukromoprávního poměru nájemníků oproti majitelům domů, resp. oproti domovníkům, nepřísluší také poplatníkům právo odvolat se z usnesení ústředního zastupitelstva, ve kterém tento domovní řád byl schválen, a to bez ohledu na to, zdali ústřední zastupitelstvo mohlo takovéto usnesení učinit čili nic.

Právem vyslovil proto žal. úřad, že st-li nepřislušela legitimace k odvolání z uvedeného usnesení ústředního zastupitelstva.

Č. 12.035.

Učitelstvo: I. * Tříletá preklusivní lhůta podle předpisu § 30 odst. 6 učitelského zákona (č. 104/1926 Sb.) k uplatnění nároku učitele na doplatek služebních příjmů z důvodu zápočtu let podle ustanovení § 7 posl. odst. zák. č. 470/19 Sb. počíná plynouti teprve od povolení, aby vysvědčení způsobilosti bylo opatřeno doložkou ve smyslu ustanovení odst. 1 tohoto šu. — II. Prekluse podle § 30 odst. 6 zák. č. 104/1926 Sb.